U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka, v právní věci žalobce **L. M.**, zastoupeného JUDr. Ivanem Dospíšilem, advokátem se sídlem Aš, Hlavní 75, proti žalovanému **Krajskému úřadu Karlovarského kraje,** se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2011 č. j. 17 A 37/2010 – 68,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobce JUDr. Ivanu Dospíšilovi **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ani náhrada s tím spojených hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2010, č. j. 96/SÚ/10 - 3, zamítl Krajský úřad Karlovarského kraje, stavební úřad, odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Aš, stavebního úřadu a úřadu územního plánování, ze dne 2. 12. 2009, č. j. 09/029614/SÚ, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím o přestupku ze dne 10. 5. 2006, č. j. SÚ/00381/06/K.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce správní žalobou u Krajského soudu v Plzni, který rozsudkem ze dne 29. 4. 2011, č. j. 17 A 37/2010 - 68, tuto žalobu jako nedůvodnou zamítl. Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž namítal kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud se nejprve, před meritorním posouzením podané kasační stížnosti, zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační

stížnosti proběhnout. Lze tak konstatovat, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl náležitě poučen o délce lhůty k jejímu podání i o počátku jejího běhu.

Pro posouzení včasnosti kasační stížnosti stěžovatele je relevantní právní úprava doručování obsažená v procesních předpisech.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.*

Ustanovení § 42 odst. 1 s. ř. s. dále stanoví, že *soud doručuje písemnosti do datové schránky, a není-li možné písemnosti doručit tímto způsobem, doručuje je soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě.*

Jelikož problematika doručování není v s. ř. s. řešena komplexně, postupuje se přiměřeně (§ 42 odst. 5 s. ř. s.) podle právní úpravy obsažené v zákoně č. 99/1963 Sb., občanském soudním řádu (dále jen „o. s. ř.“).

Písemné vyhotovení rozsudku, se podle ustanovení 54 odst. 3 s. ř. s. doručuje *do vlastních rukou*. Tento způsob doručování upravuje ustanovení § 49 o. s. ř., v jehož odst. 2 se stanoví, že nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Odst. 4 citovaného ustanovení pak stanoví, že *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu*. Doručování jiných písemností (např. usnesení) upravuje § 50 o. s. ř., který stanoví, že n*ezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*

Podle § 35 odst. 8, předposlední věta, *požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.*

Nejvyšší správní soud z doručenky ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení napadeného rozsudku stěžovateli byl učiněn dne 4. 5. 2011 a vzhledem k tomu, že adresát nebyl v místě doručení zastižen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Z doručenky dále vyplynulo, že uvedený rozsudek si stěžovatel vyzvedl dne 13. 5.

2011. Již dne 12. 5. 2011, tedy den před nabytím právní moci rozsudku, byla krajskému soudu doručena žádost stěžovatele ze dne 7. 5. 2011, ve které požádal o ustanovení zástupce *v řízení vedeném pod sp. zn. 17 A 37/2010*. Soud tuto žádost posoudil jako žádost o ustanovení zástupce pro kasační řízení, poněvadž v momentě podání žádosti již bylo o předmětné věci rozhodnuto; zcela logicky měl za to, že tato žádost je reakcí na doručení rozsudku ze dne 29. 4. 2011. O možnosti podat kasační stížnost byl stěžovatel poučen jednak při jednání dne 29. 4. 2011, při kterém byl rozsudek vyhlášen, a též v písemném vyhotovení rozsudku. Krajský soud proto usnesením ze dne 19. 5. 2011, č. j. 17 A 37/2010 – 83, ustanovil stěžovateli zástupcem pro kasační řízení advokáta JUDr. Petra Moronga. Zároveň stěžovatele upozornil, že doposud nebyla kasační stížnost podána a poučil ho, že lhůta pro podání kasační stížnosti činí 2 týdny od doručení rozhodnutí soudu, jež má být kasační stížností napadeno. Jelikož byla žádost o ustanovení zástupce doručena soudu dříve, než byl stěžovateli doručen rozsudek, nezačala tato lhůta, v důsledku jejího stavění, plynout. Rozhodným okamžikem pro počátek běhu lhůty byl tak den, kdy usnesení o ustanovení advokáta nabylo právní moci. To bylo doručeno jak stěžovateli, tak JUDr. Morongovi dne 20. 5. 2011 vhozením do schránky v důsledku jejich nezastižení. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak započala svůj běh dne 21. 5. 2011. Jelikož stěžovatel nesouhlasil s ustanoveným advokátem, podal proti tomuto usnesení dne 3. 6. 2011 kasační stížnost (tohoto dne byla podána poštovní přepravě). Tímto okamžikem se proto běh lhůty pro podání kasační stížnosti v meritu věci zastavil (§ 35 odst. 8 s. ř. s.), přičemž z ní doposud uplynulo 13 dnů. Zdejší soud stěžovatelovým námitkám proti osobě ustanoveného advokáta vyhověl a usnesení krajského soudu usnesením ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 94/2011 – 97, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud následně, usnesením ze dne 11. 11. 2011, č. j. 17 A 37/2010-113, ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Ivana Dospíšila. Toto rozhodnutí bylo JUDr. Dospíšilovi doručeno dne 16. 11. 2011 a stěžovateli dne 18. 11. 2011; tímto dnem tak nabylo právní moci. Jelikož z původní 14-ti denní lhůty pro podání kasační stížnosti zbyl pouze 1 den, bylo nutné kasační stížnost podat nejpozději dne 21. 11. 2011 (dne 19. 11. 2011 byla sobota). Nejpozději tohoto dne by tedy kasační stížnost (v jakékoli podobě) musela být podána u Krajského soudu v Plzni (případně u zdejšího soudu – viz § 106 odst. 4, věta za středníkem s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2011); lhůta by byla zachována též tehdy, bylo-li by v tento den podání obsahující kasační stížnost předáno držiteli poštovní licence (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že písemnost obsahující kasační stížnost byla držiteli poštovní licence prokazatelně předána až dne 13. 12. 2011, nelze než konstatovat, že kasační stížnost byla podána až po uplynutí zákonem stanovené lhůty a jde tedy o návrh podaný opožděně.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost žalobce ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) usnesením odmítnout.

Nad rámec uvedeného, kasační soud považuje za nutné vyslovit výhrady k postupu ustanovených advokátů, kterým, při očekávané znalosti právní úpravy kasačního řízení,

muselo být známo, že lhůta pro podání kasační stížnosti činí pouze 2 týdny a v souvislosti s využitím § 35 odst. 8, rovněž důsledky jejího stavení. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že *ex officio* ustanovený advokát není seznámen se spisovým materiálem a zejména z důvodu časové tísně nemusí být objektivně vzato schopen zpracovat perfektní kasační stížnost. Nicméně, povinností advokátů je jednat svědomitě a chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta (§ 16 a §17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů), a proto bylo z jejich strany na místě podat alespoň blanketní kasační stížnost, čím by předešli marnému uplynutí lhůty pro její podání a následně se pak mohli s celým případem lépe seznámit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nepřiznání nákladů a hotových výdajů spojených se zastupováním stěžovatele ustanoveným advokátem vychází z ustanovení § 35 odst. 8 věty první před středníkem s. ř. s., dle kterého náklady na zastupování hradí v těchto případech stát. Jelikož však Nejvyšší správní soud naznal, že žádný z ustanovených advokátů nepřispěl k ochraně procesních práv stěžovatele, bylo by přiznání těchto nákladů nepochybně v rozporu s dobrými mravy. Za této situace proto rozhodl tak, že posledně ustanovenému zástupci stěžovatele odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů nepřiznal (tímto výrokem je pokryto i rozhodnutí o nákladech vyplývajících z předchozího ustanoveného zastoupení JUDr. Morongem).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu